

Új Beregi Élet

Vásárosnamény város önkormányzatának lapja

2015. január / 2015. február

Március 15.

Meghívó

Vásárosnamény Város Önkormányzatának Képviselő-testülete nevében tisztelettel meghívom az 1848-49-es forradalom és szabadságharc hőseinek emlékére

2015. március 13-án 14⁰⁰ órakor

a Vásárosnaményi Eötvös József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
Kölcsey Ferenc Tagintézményében
(Vásárosnamény, Damjanich út 34.)
tartandó ünnepségre.

Ünnepi program:

- ♦ Hímnusz
- ♦ Ünnepi beszédet mond: Fílep Sándor polgármester
- ♦ A Vásárosnaményi Eötvös József Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
Kölcsey Ferenc Tagintézménye ünnepi műsora
 - ♦ Szózat
 - ♦ Koszorúzás

A megemlékezés koszorúinak elhelyezésére lehetőséget biztosítunk.
Jelentkezni lehet a 0645/478-622-es telefonszámon munkaidőben.

Fílep Sándor
polgármester

Kórustalálkozó Király Béla emlékére

(2015. január 17.)

„De aki láng volt valaha,
Aki szerette a világot
És milliókért élni vágyott:-
Ne féljen!...Nem hal meg soha!..”
(Ábrányi Emil)

Csodálatos hang áradt ki a kiállítóterem nyitott ablakán át, amint közelítettem a művelődési központ felé; „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország” – énekelték. Próbált egy férfikar.

A Király Béla emlékére rendezett koncertre igyekeztem.

Ki is volt Király Béla?

Egy nagyszerű ember, Csaroda polgármestere, a térség ismert közéleti alakja, a magyar dalkincs, énekkultúra elkötelezett híve.

A nagyterem teljesen megtelt.

Az ünnepség nyitányaként Filep Sándor polgármester köszöntötte a jelenlevőket, majd dr. Fejes Viktória előadásában hallhattuk Tiszai Nagy Menyhért: Mese című szép versét.

Ezt követően Baracsi Endre, a Megyei Közgyűlés alelnöke megható szavakkal emlékezett Király Bélára.

Aztán a vásárosnaményi Liszt Ferenc Vegyeskar varázsolt el bennünket énekükkel, Iványi Tamás karnagy vezetésével. Igazi zenei élmény volt számunkra.

Következett a Csaronda Férfikórus, amelynek tagja volt Király Béla, és most fia, Márk szólóénekeiben is gyönyörködhattünk, aki az édesapja nyomdokán halad.

A találkozó a Székelyudvarhelyről érkező Alla Breve Vegyeskar éneke fiatalos, vidám, zengő hanggal töltötte be a nagytermet.

Az igazi meglepetés ezután következett. Két férfikórus együtt lépett színpadra, úgymond, sok közös dal szerepelt a programjukban. A Székely Dalegylet Székelyudvarhelyről és a törökbálinti Lendvai Károly Férfikórus. Szavakkal nehéz elmondani azt az érzést, amit kiváltottak énekükkel. Több szám után, mint Hazám, hazám... vagy Ott, ahol zúg az a négy folyó... a könnyecsepp ott csillogott a szemekben, s állva tapsolt a hallgatóság.

Ez a koncert méltó tisztelgés volt egy igaz ember emléke előtt.

Csalah Attiláné

A sajtóhiba és a magyar 5-ös

Történt vala, hogy előző lapszámunkban összekevertük a Reformkor két kitűnő Ferencét, Kölcsey helyett Kazinczynak tulajdonítva a Himnusz megírását. Egy éber magyartanár hetedikes diákjainak tette fel a kérdést: mi itt a hiba? És a legügyesebb diák, aki elsőként vette észre a tévedést, jutalmul egy ötöst kapott magyarból. Azzal kérünk elnézést a hibáért, hogy örülünk a magyar ötösnek, az igényes tanári éberségnek és a szemfüles diák leleménynek. Mindenkit bátorítunk, böngéssze szigorú szemmel az újságot, hátha rejtőzik benne eldugott, jutalmat érő sajtóhiba!

IN MEMORIAM SPISÁK ANDRÁS NÉ

(1931 – 2014)

Vannak nagy emberek, akiknek a szerénysége lehetetlenné teszi, hogy környezetük kifejezze irántuk azt a tiszteletet és hálát, amit önzetlen közéleti munkálkodásukkal kiérdemlettek. Mikor végleg elmennek közülünk, és visszabogozzuk életútjukat, zavarba jövünk a feltárlukozó teremtő erő nagyságán, amivel olyan közértéket alkottak, amelyeknek ma folytatói is, hasznélvezői is lehetünk. „Nagy idők nagy embereket kívánnak.” – állapította meg *Vas Gereben* író, a tizenkilencedik század közepén. *Mikszáth Kálmán* pedig azt a bölcsességet hagyta reánk, hogy: „Sok embert tartanak nagygnak a Házban, ki semmit sem ér. És sok embert tartanak kicsinynek a Házon kívül, aki sokat ér.” Törekednünk kellene, hogy legkiválóbb kortársainkat még az életükben értékükön akarjuk – és tudjuk is – megítélni. Számos emberi gyengeségünk bizonyítja, hogy „meglátóva” legtöbbször már csak az értékhordozó személyiség végleges elvesztése tesz minket.

Mindnyájan jól tudjuk, hogy emberi életünk, sorsunk meghatározó intézményei az iskolák, iskoláink. Iskoláink embernemesítő küldetésének színvonalát és eredményességét annak a felnőtt közösségnek a moralitása és szakmai felkészültsége dönti el, amelyik egy adott iskolában pedagógiai feladatot teljesít. A mindenkor iskolavezetőnek döntő szerepe és felelőssége volt, van és lesz az iskolának nevezett nevelőközeg eredményességéért.

Spisák Andrásné, Erzsike néni itt Vásárosnaményban jó iskolát teremtett, amit kiemelkedő eredményességgel működtetett.

Földműves család gyermekeként, 1931-ben, Olcsvaapátiban született. A kiváló képességű kisleányra, **Szabó Erzsébetre Horváth István** – a falu református kántortanítója – figyelt fel. Tanácsára a szülők Debrecenbe, a „Dócziba” „a *Debreceni Református Dóczy Leánynevelő Intézetbe*” írták be tehetséges gyermeküket. Az iskola leánytanulóit különös gonddal oktatták olvasási, számolási és földrajzi alapismeretekre, de nagy gondot fordítottak a zenei, és a kézimunkázási készségek kifejlesztésére is.

A középiskola befejezését követően a *Debreceni Tanárképző Intézetben* folytatta tanulmányait. A Tanárképző Intézetben kiérdemelt diplomája olyan elméletileg megalapozott

ismeretek, készségek és képességek birtoklását bizonyította, amelyek jogosulttá tették Őt a – végzésekor már államosított – általános iskola 1–4. osztályában minden tantárgy tanítására. Legalább ennyire meghatározta pedagógiai értékszemplétét, hogy debreceni középiskolája és felsőfokú iskolája is kiemelt jelentőséget tulajdonított az *iskolai könyvtári kultúra* ápolásának és fejlesztésének, *diákkörök* szervezésének és működtetésének, a *cserkész diákmozgalom* kiteljesítésének és *sportkörök* létesítésének és fenntartásának is. Később, mint nagyközségi – majd városi – közoktatási intézményvezető, a nagyvárosban diákként átélt intellektuális élményeinek forrásait igyekezett településünkön, Vásárosnaményban is megteremteni és úgy irányítani iskoláit, hogy bőséges élményanyaggal gazdagítottan hagyhassák el alapiskolájukat.

Első munkahelye Szamostatárfalva volt, az a szatmári kistalu, ahol *Csiszár Árpád*, a Beregi Múzeum alapítója is elkezdte lelkipásztori hivatását. Innen Budapestre vezetett útja, ahol a Pedagógus Szakszervezet munkatársaként dolgozott. Az 1950-es évek közepétől lett településünk általános iskolájának tanító nénije. Munkáját az alaposág, a feltétlen elfogadás, a reábizott gyermekek fejlődéséért érzett magas fokú felelősségérzet határozta meg.

Az 1960-as évektől több mint két évtizeden át iskolaigazgatóként dolgozott. Iskolavezetői pályafutásának egyik kiemelkedő eseménye és lehetősége lett az 1979-ben átadott új iskolaépület, a „Kék iskola” birtokbavétele. A kor színvonalán kivitelezett építményben, célirányos tervező- és szervező munkája eredményeként, olyan magas színvonalú pedagógiai munkálkodás folytatódott magasabb színvonalon, ami az akkori Vásárosnaményi Járás valamennyi közoktatási intézménye számára követendő jó példa lett. Olyan kiemelkedő tudású és elhivatottságú munkatársakat toborzott tantestületébe, akik közül többen is később a Nyíregyházi Tanárképző Főiskola meghatározó személyiségeivé váltak a matematika és a kémia tanszéken is. Számos kollegája járási szakfelügyelőként magas színvonalon művelte, fejlesztette és terjesztette is a pedagógiai kultúrát. Különös jelentőséget kapott az olvasóvá nevelés érdekében kiemel-

kedően fejlesztett iskolai könyvtár, az oktatási célokat sokoldalúan segítő szaktantermi rendszer, a jól ellátott szertárak, a sokszínű diáksport-tevékenység, a színjátszás, a bábozás és dalkultúra is. Vezetése alatt a Vásárosnaményi Általános Iskola a „kistanárok” gyakorlóiskolája, és a gyakorló tanárok továbbképzési műhelye volt.

Mások problémáit átérző, szavatartó, korrekt, emberséges emberként emlékeznek rá munkatársai. Támogatta az újító pedagógusokat, egyengette a pályakezdő kollegák kezdeti lépéseit.

Szigorú, következetes, de emberséges ember és jó tanár volt, akit szerettek a tanítványai is. Nemrég, egy már a nyugdíjas korhoz közelítő volt tanulócsoporthoz, harminc éves találkozóra érkezvén, virágcsokorral köszöntötte a nyolcvanhárom éves **Erzsike nénit**, a „szeretett tanító nénit”.

Korrekt, szigorúan követelő, a gyermekek javát mindenek elé helyező vezetője volt intézményének.

Gyermekközpontúságáról és nevelői elhivatottságáról vall az a tény is, hogy nyugdíjba vonulását követően beosztott pedagógusként is személyisége értékeit még évekig plántálta a kisegítő iskolában nevelődő naményi gyermekekbe.

A szép életívet teljesítő jeles pedagógusnak a családi élete is mintaszerű volt. Férjével, **Spisák Andrással** – aki fontos közéleti szereplője volt városunknak és a beregi térségnek is – két diplomás gyermeket: egy pedagógust és egy közigazdást neveltek.

Ők, a négy unoka, testvére, a közeli és távoli rokonok, a még élő munkatársai és számos tisztelője: szomszédjai, a közoktatási intézmények dolgozói és sok-sok tanítványa búcsúzott el tőle 2014 karácsonya előtt a vásárosnaményi sírkertben.

Teste megpihent ugyan, de szellemisége él. Kell, hogy továbbéljen és hasson, mert gyermekeket nevelni csak felkészültséggel, elhivatottsággal, szeretettel szabad. Ahogyan **Spisák Andrásné** igazgatónő személyiségéből sugárzott mindez, ami Őt – törékeny termete ellenére is – naggyá és tekintélyessé tette életében.

Békében nyugodjék! Ha elmegyünk síremléke előtt, tisztelettel gondoljunk reá!

TL

A jó házikonyha

A farsangi hagyománykör vízkeresztől hamvazószerdáig, a nagybőjt kezdetéig tartó vidám, szórakozással teli időszak. A népi hagyományban is erre az időszakra voltak jellemzőek a maszkos dramatikus játékok, a bőséges evés-ivás, tánc és mulatozás. A háziasszony számára pedig minden évben előkerülnek a farsangi receptek, amelyek közt is kiemelt helye van a farsangi fánknak.

Gyakorló háziasszonyként én is tervbe vettem a farsangi fánk elkészítését, melynek első lépése a megfelelő szakácskönyv előkeresése volt. Ekkor akadt kezembe *A jó házikonyha* című szakácskönyv, amelyet bánffyhunyadi Hunyady Erzsébet szerkesztett. Az első, eredeti kiadás a Singer és Wolfner Irodalmi Intézet Rt. gondozásában jelent meg 1924-ben. A kilenc évtizeddel ezelőtt kiadott receptgyűjtemény nem csak az ételekre tér ki, hanem tanácsot ad a hölgyeknek a háztartás-vezetéséhez is.

Így kezdődik:

„A legfontosabb tudomány. Sohasem tudhatunk, tanulhatunk belőle eleget! A magyar nő híres jó gazdasszony volt mindég. Ha kellett, egymaga egész gazdaságot vezetett és az idegen csodálkozva állott meg a rend, tisztaság, bőség láttán, aminek párját másutt nem igen találta. Az idő kereke nagyot fordult. Ma az a jó háziasszony, aki mennél kevesebből, mennél rövidebb idő alatt, kevés helyen, kevés fáradsággal tud rendes háztartást vezetni. Ez a tréfásnak látszó mondat ma fő szabálya a háztartás-vezetés tudományának. Kevésből: mert nincs sok. Rövid idő alatt: mert kell, hogy másra is jusson ideje. Kevés helyen: mert a lakások bizony ös-szezsugorodtak, a régi hatalmas konyháknak, szobáknak, kamráknak híre sincs. Kevés fáradsággal: mert ereje, munkaképessége, másra is, kenyérkereső munkára, gyermeknevelésre, magaművelésre stb. is kell.”

A hasznos tanácsok közt alaposan részletezi a házi leltár elkészítését, a nagytakarítás menetét és kitér a kamránról készített alapos és állandóan frissülő leltárára, takarítására és rendszeres portörlesztésre is. A háziasszonyi önbizalmam a kamra taglalásánál teljesen összeomlott, de ezen túllendülve eljutottam a fánkok receptjéig. A kötetben többféle fánkreceptet is találhatunk: tolófánk, fahéjas fánk, burgonyafánk, csokoládés fánk, párnafánk, *turófánk* stb. Én egy teljesen rendhagyó fánk-

fajtát próbáltam ki, melynek receptjét kipróbálásra ajánlom mindenkinek:

„**Rózsafánk:** Negyed kiló lisztet két egész tojással, két tojás sárgájával, két evőkanál tejföllel, két evőkanál cukorporral és kis csipet sóval gyúrjunk össze táblán tészta- és nyakon-

ki. Mindegyik lapnak széleit egy ujnyira vagdadjuk be, ekkor három-négy kerek lapot tegyünk egymásra és a közepét ujjunkkal nyomjuk kissé össze. Ha mind így készen van, akkor bő forró zsírban süssük ki szép pirosra és cukorporral meghintve tálaljuk. Lehet lekvárt is adni mellé, vagy mindegyiknek a közepére egy ki barack- vagy málnalekvárt tenni.”

Minden kísérletezőnek sok sikert!

Konyhára állva – A Kórház konyhája, 1980

jól hólyagosra dolgozzuk ki. Nyujtsuk el kés-foknyi vékonyra és fánkszagotóval szaggassuk

Vargáné Hegedűs Eszter
Beregi Múzeum

FELHÍVÁS TELEPÜLÉSI ÉRTÉKEK JAVASLATÁRA AZ ÉRTÉKTÁRBA

A városnáményi Települési Értéktár Bizottság (TÉB) várja a tisztelt városlakók javaslatait települési helyi értékek felvételéről az Értéktárba. Települési érték lehet bármely, a Városnámény város szempontjából meghatározó jelentőségű, a városhoz való tartozást kifejező egyedi szellemi termék, tárgy, kulturális alkotás, hagyomány, jelkép, természeti érték stb.

Helyi értéké nyilvánításra a polgármesterhez címezve, írásban bárki javaslatot tehet, amelyet indokolni, szükség és lehetőség szerint dokumentálni köteles.

A javaslattétel tartalmára és formájára vonatkozóan a 114/2013. (VI. 16.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdése, továbbá 1. sz. melléklete az irányadó.

A beérkezett javaslatot a TÉB vizsgálja meg, a javaslattevőt szükség szerint hiánypótlásra szólítja fel. Amennyiben a javaslattevő a hiánypótlásnak a megállapított határidőig nem tesz eleget, a bizottság érdemi tárgyalás nélkül az indítványt elutasítja. Az elutasítás nem akadályozza annak, hogy a javaslattevő az értéktárba történő felvételt ismételt indítványozza.

Az értéktárba való felvételről a javaslat beérkezését követő 90 napon belül a TÉB dönt, melyről a javaslattevőt írásban értesíti.

A javaslattételi űrlapért, illetve minden egyéb, a települési értékekkel kapcsolatos információért írjon az ertektar@vasarosnameny.hu címre, vagy hívja a **06 45 470 638** telefonszámot.

Települési Értéktár Bizottság

„Bábu vagy, nem te lépsz, valaki irányít...”

A KFT együttes fenti slágere jutott eszembe, ugyanis február 20-án a Művelődési Központ kiállítótermében kiállítás nyílik Sánta Miklósné bábjaiból. Ebből az alkalomból kérdeztük **Erika „nénit”**.

– *Hogy keveredtél a bábozás közelébe?*

– Míg a gyermekeim kicsik voltak, napközis állást vállaltam, ami akkoriban kicsit más formában működött, mint manapság. Délután 5 óráig voltunk bent, és szabadidős foglalkozásokat is tartottunk. Bár korábban sosem báboztam – gyerekkoromban sem – valahogy ösztönösen fordultam a bábozás felé. Egy-egy irodalmi mű – János vitéz, balladák – feldolgozásához egyszerű bábokat készítettünk. A gyerekek rajongtak a tananyag ilyen feldolgozásáért!

– *Így könnyebben ment a fejükbe a tananyag?*

– Egyértelműen! Alig várták, hogy elkezdjük a „tanulást”! Én viszont éreztem, hogy nekem ebben jobban el kell mélyülnöm. Beiratkoztam egy tanfolyamra, és ezt követően minden lehetőséget kihasználtam: továbbképzések, országos, nemzetközi bábfesztiválok Békéscsabán. Mikor tanítani kezdtem, a tananyagba is becsempészttem a bábozást. Majd az osztályommal bekerültünk egy kísérleti programba: a Zsolnay-módszer értékefejlesztő-, értékközvetítő programjában, és az Országos Széchenyi Könyvtár olvasás-fejlesztési kísérleti programjában is részt vettünk, ide is becsempésztük a bábozást. Aztán lett szakköröm, ami hol kultúrházi, hol általános iskolai keretek közt működött.

– *Részt vettetek megmérettetéseken?*

– Szerettem részt venni találkozókon, versenyeken. Egyrészt ilyenkor felmérheti az oktató, hogy hol tart szakmailag, másrészt a gyerekek is átérzik a felelősségét annak, hogy nem csak maguknak játszanak. Emellett rengeteget lehetett tanulni egymástól.

– *Honnan vannak a bábok? Az ember be-megy a „báb-boltba”, és megveszi?*

– Sosem vettem bábokat, mindig magunk készítettük a gyerekekkel. Többnyire rongyos zsákból készültek, és nagyon sok önzetlen segítséget kaptunk, ha függönyvarráásra, díszletkészítésre, alapanyagra volt szükség. A gyerekek nagyobb a személyes élménye, ha részt vesz a bábok elkészítésében. Persze a színpadra „állított” bábokban jobbra az én éjszakai munkám volt benne, de azért a gyerekek is megtanulták, hogy kell kinéznie egy karakteres bábnak.

– *Van a bábnak személyisége?*

– Egyértelműen! Csak én keltem életre.

– *Mit visz magával a gyermek a bábozásból?*

– Elvem volt, hogy készítsünk olyan egyszerű bábokat is, amit a gyerekek hazavihetnek. Azt is igyekeztem átadni, hogy ha a lányokból majd anya lesz, vigyenek magukkal valamit, amit a mindennapokban, a saját gyermekeikkel alkalmazhatnak. Nem feltétlenül művészi bábokat kell készíteniük, hanem minden lehetőséget fel lehet használni a játékra. A fakanál, vagy a krumplinyomó, ami sárkány is lehet, tulajdonképpen bármi alkalmas arra, hogy báb legyen.

– *Van olyan élményed, hogy régi bábosod beszámolt arról, hogy hogyan alkalmazta a bábszakkörben tanultakat?*

– Most találkoztam például egy volt bábosommal, aki külföldön gyerekekre felügyel. Elmesélte, hogyan alkalmazza a bábos ismereteit.

– *Hogy áll össze egy csoport?*

– Igyekeztem a csoportokat képességek és érdeklődési kör alapján összeállítani. Volt települési együtvé tartozás alapján szerveződött, és volt roma csoport is. Minden csoportnak megvolt a sajátos karaktere, egy-egy csoport mindig közösséggé vált. Olyasmint is megosztottak egymással, amit más körülmények közt nem tudtak volna megosztani. De törekedtem arra, hogy az utazásoknál, fellépéseknél ne különüljenek el egymástól. Éljék át, hogy mind a BÁBOSOK nagy családjához tartoznak, segíteniük kell egymásnak. Fontosnak tartottam például, hogy szereplésnél, vizsgaelőadásnál egymást konferálják.

– *A gyerekeknek különleges kapcsolatuk van a bábokkal. A gyermekpszichológiában, kriminalisztikában is alkalmazzák, hogy báb segítségével segítik megnyitni a gyermeket, aki így olyasmint is el tud mondani, vagy fel tud dolgozni, ami korábban lehetetlennek tűnt. Volt személyes tapasztalatod azzal kapcsolatban, ahogy a báb visszahat a gyerekre?*

– Nem egy olyan pszichés problémával küz-

dó, zárkózott gyerekek voltak, aki nyilvánosság előtt nem szívesen nyilvánult meg. A paraván mögött viszont teljesen kinyílt, búját-baját elfelejtette. Óriási nevelő hatását tapasztaltam a bábozásnak. Sok gyerekek itt tanulta meg, hogy nem „én vagyok”, hanem „mi vagyunk”. Az elismerést is közösen kapjuk.

– *Kiből lesz jó bábos? A kezűgyesség, a beszédképesség, a beleérző képesség számít?*

– A beleérző képesség nagyon fontos, az is, hogy a hangjával tudjon bánni. De sohasem válogatott gyerekekkel dolgoztam, aki szívesen jött, jöhetett.

– *Miben más a báb dramaturgiája, mint a színjátszásé?*

– Hasonló a két műfaj, de míg a színjátszásban a saját testemet adom bele a játékba, a báb esetében átvitel történik: a személyiséget a bábnak kölcsönözöm. A színjátszásban megéssik, hogy a szerep rajta ragad a szereplőn, például hívóvá válhat. A báb esetében ez nem fordulhat elő.

– *Mintha manapság kevés helyen működne bábcsoport.*

– A '70-es, '80-as években fellendülőben volt a bábos mozgalom, Bárdy Margitnak, a nyíregyházi Mesekert Bábszínház vezetőjének elvülhetetlen érdemei voltak ebben. Mi is aktívan részt vettünk a szakmai folyamatokban, én magam is tartottam előadásokat. Nagy élmény volt, amikor a megyéből mi kerültünk be a TV „játsszunk bábszínházat!” sorozatába. Sajnos mostanában valóban kevesebb a működő bábcsoport.

– *Egyáltalán milyen fellépési lehetőségek voltak az utóbbi években?*

– Nagyon sok helyre hívtak minket a térségben, és mindenhová nagyon szívesen mentünk. A gyerekek mindenütt nagy örömmel fogadták a játékunkat. Előadás után lehetőséget adtunk arra, is hogy testközelbe kerülhessenek a bábbal, megérinthessék őket.

– *Többféle bábfajta létezik. Volt specialitásod?*

– Egyszerű marionett bábokkal kezdtük, de aztán az árnyjáték kivételével mindent kipróbáltam. Olyat is, hogy megpróbáltuk ötvözni a báb és színjátékot. Ez akkor újszerűnek számított.

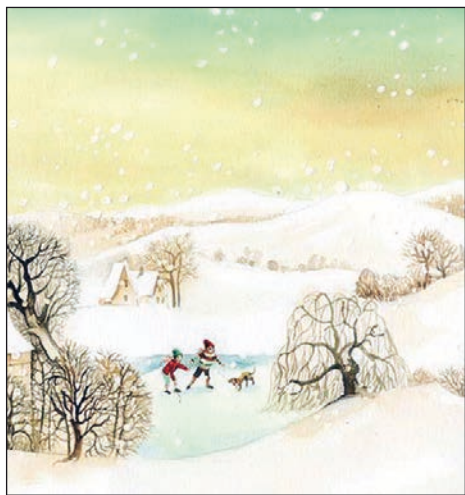
– *A készülő kiállításon csaknem fél évszázad legszebb bábjai lesznek láthatóak. Hány bábót készíthettél összesen?*

– Fogalmam sincs. De biztos, hogy több százat.

IT

JÉGRÓZSA

A negyedik adventi gyertya meggyújtása után, az ACAPELLART kórus hangversenyéről hazafelé tartva, a messzeségbe vesztett boldog idők utáni gyermekes vágyakozás érzésével néztem a polgármesteri hivatal mögött kialakított műjégen sikló, cikázó, ügyeskedő korcsolyacipős gyermekeket. Saját gyermekkorom jutott eszembe. Jó ötven esztendővel ezelőtt engem is izgatott a jégen való mozgás lehetősége. Mozogni mindig is szerettem. Csakhogy az én gyermekkoromban a természet alakította a mozgásunkat meghatározó közeget a talpunk alatt. Tavasszal a zöld fű csábított. Nyáron – a nagy melegben – a Krasznacsatorna sekélyebb szakaszai ingereltek, hogy a nagyfiúkhoz hasonlóan megtanuljak úszni, majd a mélyebb gödörök feletti partról fejest ugrani. Ősszel – járda nem lévén – a sáron való közlekedés megtanulása vált elkerülhetlenné. Télen pedig a út menti árkok jege csábított egy újszerű mozgásforma, a csúszás – ahogyan mi vitkai gyerekek mondtuk, a „sikárkózás” – majd a korcsolyázás elsajátítására is!

Kisiskolásként, a házunk előtti árok jegén csúszkálva, a nagyobb fiúktól hamar megtudtam, hogy az árkok vizén képződött keskeny jégkéregtől van tágasabb, többféle játékra lehetőséget kínáló jégfelület is a falu szélén, a Csigásban. A Csigás a vitkai városrész záportározója volt. (Most magánterület, halastó.) Akkor még rendszeresen, kiszámíthatóan hullott a csapadék a mi vidékünkön is, ezért a Csigásban mindig volt víz is. Tavasztól nyárutóig vályogot vetettek vízből és agyagjából, a közelében lakók pedig nagyszámú szép, egészséges liba- és kacsacsapatokat is neveltek a partján. Ősszel rendszerint búzlott a víz, mert akik termelték, a

Csigásban áztatták a kenderet, mert a kenderáz-tatás a további feldolgozás előfeltétele volt.

De ha megjött a hideg – a „kútgödörök” kivételével – a sekély vívíz tározó hamar befagyott, és akkor a gyerekek és a fiatalok lepték el a tíz hektárnyi jégfelületet. Lehetett szánkózni, sikárkózni, karosszékben, tekenőben-lavórban ülve egymást tolni, forgatni, pörgetni és korcsolyázni is. Jókedvű hancúrozás hangjai jelezték a falu felé a fiatalság örömét, amit a jó levegő, egymás társasága és a nem mindennapi természeti jelenség, a jég! váltott ki az 1950-60-as évek vitkai tizenéveseiből.

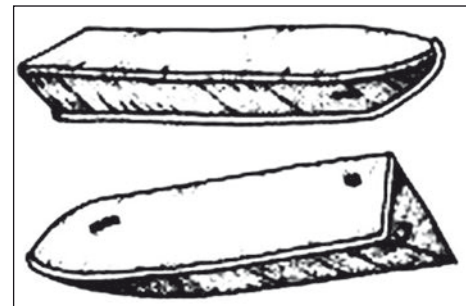
Tízéves korunk körül engedték meg szüleink, hogy önállóan részt vegyünk a jeges mulatságokban, ha már a folyton meglévő aggodalmukat legyőzte tapasztalatuk a jég biztonságos vastagságáról. Sokféle téli öröm közül választhatott a jégfelületre lépő emberke. A sokféle lehetőség sokszor okozott konfliktusokat is. A sikárkózók a partról szerettek ráfutni (ezzel lendületet venni) a jégre, ami annál inkább sikosodott, ezért annál hosszabb lett, minél többen csúsztak végig rajta. Itt minden olyan tárgy balesetveszélyt rejtett magában, ami a csúszó ember útjába került. Már az is ellentétet szült, mert lelassította csúszási sebességet, ha valaki korcsolyával, szánkóval (bármivel) megkarcolta a „sikárkó” (a csúszkálástól simává váló jég) felületét.

A szánkások csúsztak-másztak, „faroltatták” a ródlikat. Teljesen esetleges volt, hogy merre-, meddig siklanak, hol fogy majd el a svung. Őket kiszámíthatatlanságuk és baleset- okozási veszélyességük miatt, a jégfelület egyik zárt, öbolszerű részére kényszerítette a gyermeki „népszokás”, az okos önvédelmi ösztön. De sokszor kényszer nélkül is odagyültek! Kiváltképp olyankor, mikor a partot ereszkedésre lehetőséget kínáló hó borította be. A jégfelület szintjéhez képest ugyanis a „Szánkós-öböl” falu felé eső partja úgy 3–4 méterre a tó víz(jég) szintje fölé magasodott, és kellemesen lejtett is a jég felé. A „nekiszaladással” a part tetejéről indított jobb kivitelű szánka akár 30–40 méternyit is csúszott a csigási jégen.

A jég igazi élvezői azonban a korcsolyások voltak. Könnyedén cikázhattak, kedvükre barangolhattak a befagyott tavon. A „pengéiken” már biztosan megálló „naményvégesi” fiúk az egész jeges szezon átölelő idejű „élet-halál harcot” vívtak a „Pap utcaiakkal” a jégkorong sportágban. A jégkorongozás (nem használtuk a „hoki” kifejezést) kellékeiről minden csapattag maga gondoskodott. Korcsolyához

szülői pénzből történő vásárlással, nagyobb testvértől, rokontól való megörökléssel, esetleg valamilyen cserével lehetett hozzájutni. A „korong” terelgetésére alkalmas ütőt mindenki maga keresett és vágott magának a falu erdeiben, fasoraiban. A „korong” konzervdobozból készült. Üres májkrémes dobozokat töltöttünk meg vízzel. A víz a dobozban jéggé fagyott, és az így megfelelő tömegűvé váló hengeres tette jól lehetett irányítani a kijelölt jégpályán. A két utcabeliek között a mérkőzés általában novemberben, de mindenképp akkor kezdődött, amikor a jég már elég vastag volt ahhoz, hogy a csapatokat megbírja. A napi gólokot mindig hozzáadtuk az előző napokon szerettekhez. A mérkőzés a tavasz közeledtével kezdett izgalmassá válni, amikor az olvadás bizonytalanná tette a következő napi folytatását az egész télen át tartó mérkőzésfolyamnak. A győztes faluvég egy egész éven át élcelődhetett a vesztesek „ügyetlenségén”. (Erre a helyzetre egy ide leírhatatlan szót használtunk ...)

A két falurész gyermekeinek presztízszerpontjai miatt a fiúk korcsolyatudása szinte közügynek számított. Az első korcsolyája szinte mindegyik gyereknek a *fakorcsolya* volt.

Fakorcsolya

A fakorcsolyát szinte minden nagyobb gyerek el tudta készíteni. A képen látható, hogy a fakorcsolya a cipő vagy a csizma talpára zsineggel felköthető fadarab. A fakorcsolya keresztmetszete háromszög, amelynek egyik oldala a talphoz simul, ellentétes éle a jégen siklik. Két végén keresztben átfúrták, és úgy szerelték, hogy zsineggel vagy/és bőrszíjjal felerősíthető legyen a viselt lábbelire. A fakorcsolyát vaslélel is fel lehetett szerelni. (Vastag drótszálat erősítettünk az alsó élére.) Arra jó volt, hogy a kezdő korcsolyás megtanuljon megállni, és elesés nélkül végigcsúszni a jégen. Vitkában egy szegesbottal hajtottuk magunkat előre a fakorcsolyán. A bot végébe erősített szeget magunk előtt a jégbe vágtuk, majd karjaink erőteljes lökésének hatására előrcsúsztunk. Ezt a mozgást addig ismételtük, amíg a

kívánt célt elértük. Haladási sebességünk testi erőnktől és a mozdulatismétlés gyorsaságától függött. Nagy előnye ennek a korcsolyának az olcsósága volt, hátránya az életlensége, ami miatt irányt változtatni nagyon nehezen lehetett ezzel az alkalmatossággal, amit mondtunk *talpispinak*, de volt aki *slutyifának* nevezte.

Az elérhető, a vágyott korcsolya az én gyermekkoromban a *kurblis korcsolyának* nevezett siklóalkalmatosság volt, a hozzárendelt korcsolyakulccsal a zsebünkben.

Kurblis korcsolya

A fenti képen is jól látszik, hogy ez a korcsolyatípus már gyári termék volt. Acélból készült. Cipőt azonban nem adtak vele. A korcsolyakulcs segítségével az utcai cipőnk talpszélére és a sarkába lehetett felerősíteni a kurblizással (forgatással) korcsolyánkat. Aztán a cipőnk talpa vagy bírta a megpróbáltatásokat vagy nem. Ritka volt az a cipő, amelyik kibírt úgy egy telet, hogy legalább egy alkalommal ne került volna **Boros Pista bácsi** cipőjavító műhelyébe, talpalásra, sarkalásra. Nem volt az akkor olcsó mulatság! Hanem a korcsolyákkal is voltak bajok! Olyan puha fémből készítették azokat, hogy még a jég is hamar „kiszedte az élüket”. De mi nemcsak a jégen korcsolyáztunk, hanem a letaposott havú fűutakon is. Egy-egy lovasszán utolérési szándéka közben gyakran csúsztunk bazaltkőre, aszfaltra és már oda is lett a korcsolyánk élessége. Életlen korcsolyával pedig nem lehetett eredményesen jégkorongozni. Ezért telente nagy volt a forgalom **Kósa Barna bácsinál**, aki a vitkaiak igazi ezermestere volt. Kiszedte a biciklikerekekből a „nyócast”. Beragasztotta a kilyukadt gumicsizmákat. Élezte a kicsorbult, megtompult késeket, ollókat,.... és igen! Meg tudta élezni, „árkosra” (kétélűre) a korcsolyáinkat is, az akkor még csodaszámba menő finom kis villanyköszörűjével.

A ma használt cipős korcsolya ötven évvel ezelőtt még elérhetetlen vágyálma volt minden vitkai korcsolyás gyereknek. Egyetlen egy volt belőle az egész faluban. **Molnár Árpádot** mindnyájan irigyeltük. Ő „Cseszkóból” (Cseh-

szlovákiából), édesapja rokonaitól kapott egy pár CIPŐS KORCSOLYÁT. Az a korcsolya mindig éles volt. Soha nem esett le a cipőről, és a cipőtalpat sem tépte le semmilyen korcsolyás mozdulatra sem. A cipőkori **Molnár Árpád** volt a legtekintélyesebb jégközi-ellenfele a naményvégesieknek. De volt **Molnár Árpádnak** egy másik különleges tudománya is! Körbe-körbe korcsolyázva és lábait egymás elé rakva úgy tudott „rózsát rajzolni” a jégre, mint egy képzett műkorcsolyás. Áhítattal néztük a jégre rajzolt kompozíciót. Mind meg voltunk győződve, hogy mi is tudnánk, ha nekünk is lehetne cipős korcsolyánk...

Felnőttként lett rá módom, hogy vásárolok egy igazi, márkás „cipőskorcsolyát”. Több

éven át fel sem tudtam húzni, mert akkoriban már enyhék voltak a telek, nem fagytak be a természetes vizeink. Egyszer aztán csak megtörtént a csoda. Lemehettem a Ludényosra. Nagyon jó volt a jég. De hiába próbálkoztam. Nekem a szabályos rózsalakzatot sehogyan sem sikerült felkarcolnom a jégre. Örömet az adott, hogy a gyermekeimet és azok barátai közül néhány gyereket a jégre csábítottam.

A korcsolyám még ma is megvan. Most itt van ez a műjégpálya ...! De már hatvan éves is elmúltam ... Ha hideg lesz, és a természetes vizek ismét befagynak!? Az idén még megpróbálnám a jégre varázsolni a szabályos jégrózsát.

TL

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12							13			
14				15		16				
17			18		19				20	
21		22						23		
24	25					26			27	
28			29		30				31	
32		33		34				35		
Ó			36			37				

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. **Megfejtendő** 12. Osztrák város 13. Növény levágott szára (Arany) 14. Részben nyeretlen!!! 16. Luka – Bosznia-Hercegovina második legnagyobb városa 17. Latin „é” 18. Rénium 19. Egy megyénk közismert rövidítése 20. Egy nemesgáz vegyjele 21. A többes szám jele 22. Autók egyik jellemzője (ékezetföltölleg!) 24. Egy szerencsejáték neve fordítva 26. Gyümölcsöt szárít 28. Rüggyégek!!! 29. Lábravaló 31. Égtáj 32. ... Tyler 34. Feküdni - angolul 35. Vonás közepe!!! 37. Pavlovics Csehov

FÜGGŐLEGES: 1. Vidéki tagadás 2. Szabad - közismert angol szóval 3. Kevert korszak!!! 4. Javítóműhely 5. Betű az ábécé végén 6. Talmi 7. Sugár! 8. Ilyen kedvezmény is lehet 9. Haza 10. Jelentése: nemes, erényes 11. Község Fehérgyarmat mellett **12. Megfejtendő** **15. Megfejtendő** 16. Megye 19. Apó, röviden 22. Személyes név-más 23. Régi magyar szövegben a „c”-t helyettesítette 25. A F. A. Q. magyar megfelelője 27. Régen évszámok elé írták 30. Kicsinyítő képző 33. Határozórag 35. Oda és vissza: idegen férfinév 26. Félre!!!

Készítette: Kardos Béla

SAJTÓKÖZLEMÉNY

„Új INTERSPAN- gyár, közel 100 új munkahely A SWISS KRONO GROUP beruházása Magyarországon”

2015 tavaszán kezdődnek meg a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Vásárosnaményban az INTERSPAN Kft.-nél az új OSB-lap gyártó üzem építési munkálatai. A cég területén új csarnokok épülnek és egy új gyártósort is telepítenek. A beruházással körülbelül 100 új munkahely létesül. Az üzemben az új technológiával naponta 800 m³ OSB-lapot (oriented strand board) fognak gyártani.

Az OSB-lapok felhasználhatók építőanyagként, félkész épületeknél, és a belsőépítészetben is. Az INTERSPAN fő értékesítési piaca Európa lesz.

A termelés az új gyárban várhatóan 2016 nyár elején indulhat meg. A beruházás összértéke 95 millió Euro (kb. 30 milliárd forint). „Az új telephelyre vonatkozó terveinket a magyar hatóságok gyorsan és bürokrácia nélkül támogatták”, mondta Hendrik Hecht, az INTERSPAN Kft. ügyvezető igazgatója, „az intenzív együttműködés nélkül nem tudnánk már tavasszal elkezdni az építkezést.”

A SWISS KRONO GROUP

A KRONO csoport több mint 50 éve gyárt faipari termékeket. A vállalatcsoport egy családi vállalkozásból nőtte ki magát, laminált faforgácslap, MDF-lap, OSB-lap, laminált padlóburkoló és dekorlemez gyártás tekintetében ma már Európa vezető gyártói közé tartozik.

A konszern 11 telephellyel rendelkezik, melyek Svájcban, Németországban, Franciaországban, Lengyelországban, Ukrajnában, Oroszországban és az USA-ban található. A KRONO csoport székhelye Luzern/Svájc. A SWISS KRONO GROUP több mint 4.500 munkatársat alkalmaz és a tavalyi évben 2 milliárd svájci frank árbevételt ért el.

Vásárosnamény, 2015.01.28.

Hendrik Hecht
Ügyvezető ig.

Seregi Barnabás
Ügyvezető ig.

Kázmér Szilárd
Ügyvezető ig.

INTERSPAN
BOARDS MADE IN EUROPE

Nyílt nap az újra induló INTERSPAN-ban

Az INTERSPAN vezetősége szeretettel várja **2014. február 19-én 13.30–15.30-ig** az érdeklődőket, amikor nyílt nap keretében lehetőségük nyílik megtekinteni a gyárat és megismerni az OSB projektet.
Helyszín: INTERSPAN Faipari Kft. Vásárosnamény, Ipar utca 1.

KICSIKNEK

FIGYELEM

„Figyelj már végre ide, mondok neked valami fontosat!”

(Heller Ágnes: *Az álomfejtők*)

Az emberek nagyon nagy többsége elfelejt valami nagyon fontosat, mégpedig azt, hogy a folyamatos tanulás révén juthat ahhoz a tudáshoz, ami aztán könnyebbé és szebbé teheti az életét.

Az iskolai évek kizárólagosan a tanulás éve. A jó iskolaközösségben feltárul, amiben igazán jó, és amiben még erősödni kell a gyermeki személyiségnek.

Az eredményes tanulás egyik fontos személyes feltétele a „figyelem”-re való képesség. A tudomány szerint: „A figyelem az a pszichikus (belső, lelki) tevékenység, amelynek során a felénk áradó ismerethalmazból kiválogatjuk és feldolgozzuk a nekünk fontos ismereteket és élményeket.”

Hétköznapibb nyelven fogalmazva; mikor figyelünk, tudatunkat egy meghatározott tárgyra, vagy jelenségre irányítjuk, tehát koncentrálnak (összpontosítunk) valakire vagy valamire.

A koncentráció különösen intenzív (hathatós) figyelmet jelent. Az koncentrálnak igazán, aki összpontosítani tud az adott pillanat számára legfontosabbnak ítélt feladatára.

Önmagunkról és világunkról csak a kitartó, akaratlagos figyelemmel párosuló tanulás eredményez hasznos tudást.

Az elmélyült koncentrációnak külső feltételei is vannak. Legfontosabbak a **rend** és a **csend**.

Amikor leülünk tanulni, ajánlatos **rend**et tenni magunk körül, mert a rendtelenség nyugtalanságot tart fenn bennünk. Rendtelenségben folyamatos készletét érzünk, hogy mással: könnyebb, kellemesebb dolgokkal foglalkozjunk inkább, mint a tanulás. Az előttünk heverő tárgyaink: játékaink, telefonunk, bekapcsolva hagyott számítógépünk is(!) végképp elvonhatják figyelmünket legfőbb kötelességünkről, a tanulásról.

A **csend** lelkünk legbenső szükséglete. A legtöbb iskolai feladatunkat: az elmélyült *átgondolást*, a *memorizálást* és a *gyakorlást* is csak a lehető legteljesebb csendben teljesíthetjük eredményesen.

A csend nélkülözhetetlen feltétel az információk felfogásához és feldolgozásához elengedhetetlen figyelemnek.

Jó, ha tudunk magunkba merülni, csak

önmagunkra figyelni, de nagy dicséret, ha azt tartják rólunk, hogy amikor valami fontosat tanítanak nekünk, képesek vagyunk úgy lesni a tanító(k) szavát, hogy közben: „Csupa szem, és csupa fül vagyunk”

Aki tud figyelni, az tanulni is tud, élete végéig is.

TL

Matematika minden mennyiségben!

Ha február ... Úgy vélem sok városlakónak eszébe jut a mondat folytatása: akkor matekverseny. 24 évre tekint már vissza a Zrínyi Országos Matematikaverseny, melynek megyénkben az eltelt 2 X 12 év alatt mi voltunk és vagyunk a szervezői. A megmérettetésen 2–12. évfolyamos tanulók vesznek részt, az idej jelentkezők száma 2006 fő.

Csapatmunkával, társintézmények segítségével szeretnénk ismét helytállni, sikeresen megszervezni és lebonyolítani a versenyt. Bízom abban is, hogy ismét lesznek segítők és támogatóink.

Február 20-án, ha csak néhány órára is, de jelentősen megemelkedik a városunkban tartózkodók száma. Bízom abban, hogy megértéssel fogadják, hogy a Rákóczi út egy részén lezárás is lesz, és lassabban és még körültekintőbben kell közlekedni.

Remélem e napon a megyénk iskoláiból ideseregülő diákok eredményesen törnek a buksijukat, és az Eötvös versenyzői is helytállnak. Mindez kiderül március 5-én a díjkiosztón, és ekkor derül fény arra is, hogy az országos döntőben kik képviselik megyénket.

Legyen a megmérettetés napja (február 20.) a mi (vásárosnaményiak) csapatversenye is: odafigyelésben, összefogásban, megértésben, segítségben, támogatásban.

Bíró Éva szervező

MÚVELŐDÉSI KÖZPONT FEBRUÁRI-MÁRCIUSI MOZIMŰSOR

Február 17. (kedd) 17⁰⁰

Szpongyabob: ki a vízből 3D

Teljes árú jegy: 1300 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 1100 Ft

Február 17. (kedd) 19⁰⁰

A szürke ötven árnyalata

Teljes árú jegy: 1000 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 800 Ft

Március 3. (kedd) 17⁰⁰

Csingiling és a soharém legendája 3D

Teljes árú jegy: 1300 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 1100 Ft

Március 3. (kedd) 19⁰⁰

Jupiter felemelkedése 3D

Teljes árú jegy: 1300 Ft
Gyerekjegy (12 éves korig): 1100 Ft

Éremeső a Megyei Úszó Diákolimpián

Sikeresen szerepeltek, érmekkel és értékes helyezésekkel tértek haza a **vásárosnaményi DSE** úszópalántái a 2015. 01. 24-én és 01. 31-én Nyírbátorban megrendezett Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei úszás diákolimpiai döntőről. A versenyen a DSE csapatából összesen 33 gyerek vett részt, és nagy örömmükre többen is továbbjutottak a március 8-án Győrben megrendezendő országos diákolimpiai döntőbe. Balogh Krisztián 100 m háton, Dóbus István 100 m gyors- és hátúszásban, Dóbus Domokos 50 m mellúszásban, valamint a III. kcs. fiú és lány 4x50 m-es gyors váltó képviseli városunkat, iskolánkat az országos versenyen. Gratulálunk a gyerekeknek és edzőjüknek, Hankovszkiné Medve Mónikának!

Eredmények:

50 m fiú gyorsúszás II. KCS: 4. hely. Simon Balázs 2004 Csarodai Ált. I., 28. hely. Kajdy Tamás 2004 Eötvös Ált. I., 32. hely. Vass Viktor 2005 Eötvös Ált. I.

50 m leány gyorsúszás I. KCS: 6. hely Dóbus Dorka 2006 Eötvös Ált. I., 11. hely Csatlós Eszter 2006 Eötvös Ált. I., 14. h. Kolozsvári Dorka 2006 Eötvös Ált. I., 17. h. Kelemen Nóra 2007 Eötvös Ált. I.

50 m leány gyorsúszás II. KCS: 11. h. Kolozsvári Aténa 2004 Eötvös Ált. I., 22. h. Andalik Rebeka 2005 Eötvös Ált. I., 28. h. Togyeriska Krisztina 2004 Eötvös Ált. I.

50 m leány hátúszás I. KCS: 11. h. Kolozsvári Dorka 2006 Eötvös Ált. I., 13. h. Dóbus Dorka 2006 Eötvös Ált. I.,

50 m leány hátúszás II. KCS: 10. h. Kolozsvári Aténa 2004 Eötvös Ált. I.

50 m fiú mellúszás I. KCS: 11. h. Luka István 2006 Eötvös Ált. I.

50 m fiú mellúszás II. KCS: 2. h. Simon Balázs 2004 Csarodai Ált. I., 8.h. Kajdy Tamás 2004 Eötvös Ált. I.

50 m leány mellúszás I. KCS: 9.h. Csatlós Eszter 2006 Eötvös Ált. I., 11.h. Kelemen Nóra 2007 Eötvös Ált. I., 12.h. Balázs Borbála 2007 Eötvös Ált. I.

50 m leány mellúszás II. KCS: 11.h. Andalik Rebeka 2005 Eötvös Ált. I.,

14. h. Tivadar Darina 2004 Eötvös Ált. I.

4*50 m leány gyorsváltó II. KCS: 3. h. Eötvös J. Ált. I., Andalik Rebeka (2005) – Kolozsvári Aténa (2004) – Togyeriska Krisztina (2004) - Tivadar Darina (2004)

100 m fiú gyorsúszás: B. kategória IV. korcsoport: 6. h Kiss Ferenc 2000 Eötvös J. Ált.

III. korcsoport: 1. h. Dóbus István 2002 Eötvös J. Ált. I. 1:06,3

2. h. Fekete Martin 2003 Eötvös J. Ált. I. 1:14,7 6.h. Simon Péter 2002 Eötvös J. Ált. I.

12. h. Simon Tamás 2003 Eötvös J. Ált. P

100 m leány gyorsúszás V-VI. korcsoport 7. h Novák Eszter 1999 II. Rákóczi F. G.

IV. korcsoport: 5. h. Mágocs Dóra 2001 Eötvös J. Ált. I., 12. h. Illés Dóra 2001 Eötvös J. Ált. I.

14. h. Tótfalusi Fanni 2001 Eötvös J. Ált. I.

III. korcsoport: 8. h. Balogh Emese 2003 Eötvös J. Ált. I., 11.h. Koncz Boglárka 2002 Eötvös J. Ált. I.,

14. h. Vass Veronika 2002 Eötvös J. Ált. I.

50 m fiú mellúszás

III. korcsoport: 1. h. Dóbus Domokos 2002 Eötvös J. Ált. I. 0:40,8

4. h. Simon Péter 2002 Eötvös J. Ált. I., 8. h. Simon Tamás 2003 Eötvös J. I.

50 m leány mellúszás

III. korcsoport: 4. h. Molnár Emese 2002 Eötvös J. Ált. I., 8. h. Koncz Boglárka 2002 Eötvös J. Ált. I.,

11.h. Vass Veronika 2002 Eötvös J. Ált. Vásárosnamény 0:51,6

100 m fiú mellúszás IV. korcsoport: 3. h. Kiss Ferenc 2000 Eötvös J. Ált. Vásárosnamény 1:27,3

100 m leány mellúszás V-VI. korcsoport: 4. h. Novák Eszter 1999 II. Rákóczi F. G.

IV. korcsoport: 5. h. Illés Dóra 2001 Eötvös J. Ált. I., 8.h. Tótfalusi Fanni 2001 Eötvös J. Ált. I.

100 m fiú hátúszás

IV. korcsoport: 1. h. Balogh Krisztián

2000 Eötvös J. Ált. I. 1:10,3

III. korcsoport: 1.h. Dóbus István 2002 Eötvös J. Ált. I. 1:18,4

100 m leány hátúszás

IV. korcsoport: 2.h. Mágocs Dóra 2001 Eötvös J. Ált. I. 1:22,1

III. korcsoport: 6.h. Molnár Emese 2002 Eötvös J. Ált. I.

4*50 m fiú gyorsváltó

III. korcsoport: 1. h. Eötvös J. Ált. I. III. B 2:12,3

Dóbus Domokos (2002) – Dóbus István (2002) - Simon Péter (2002) – Fekete Martin (2003)

IV. korcsoport: 2. h: Eötvös J. Ált. I. IV. B 2:03,5

Balogh Krisztián (2000) – Kiss Ferenc (2000) – Pető Martin (2000) – Tóth Marcell (2000) – Herczeg Bálint (2001)

4*50 m leány gyorsváltó

III. korcsoport 1. h. Eötvös J. Ált. I. III. B 2:25,0

Balogh Emese (2003) – Koncz Boglárka (2002) – Gáspár Zsanett (2003) – Molnár Emese (2002)

IV. Korcsoport

4.h. Eötvös J. Ált. I. IV. B 2:29,8

Illés Dóra (2001) – Mágocs Dóra (2001) Tótfalusi Fanni (2001) – Andalik Vanda (2000)

KÖNYVAJÁNLÓ

A könyv gyermek-könyvtárunkban kölcsönözhető!

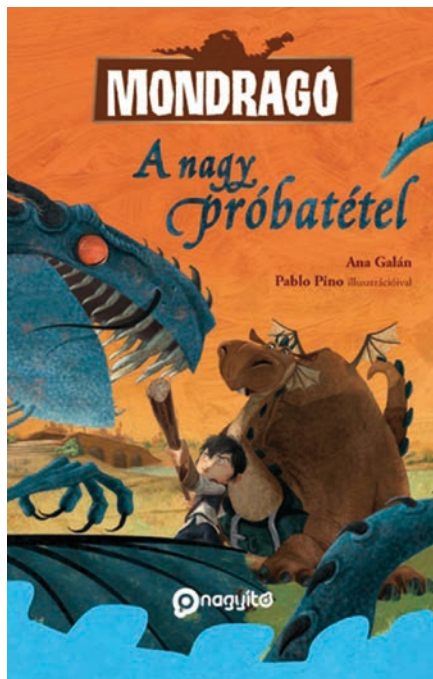
Könyv- bemutató a Beregi Múzeumban

Szeretettel várunk minden érdeklődőt 2015. február 18-án (szerdán) 14 órakor a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye népművészete című kötet bemutatójára, amelynek helyszíne a Beregi Múzeum állandó kiállítása (Tomcsányi-kastély, Szabadság tér 26.). Varga János múzeumigazgató köszöntője után a könyvet bemutatja dr. Ratkó Lujza etnográfus, a kötet szerkesztője. A kötet megvásárlására a helyszínen lesz lehetőség, melynek ára 5900 Ft/db.

Kedves Gyerekek!

Egy újabb remek kortárs ifjúsági regényt ajánlunk a figyelmetekbe! A főszereplő, Miró most tölti be a tizenegyedik évét. Lakóhelyén, Szomorádon ilyenkor az a szokás, hogy a sárkánymester kiválaszt egy sárkányt az ünnepelt részére, majd próbatétel elé állítja. De Mondragó nem olyan sárkány, mint amilyenre Miró számított: túl nagy, figyelmetlen, ráadásul még repülni sem tud. Egy ilyen sárkánnyal hogyan fogja kiállni a próbát? Szerencsére a legjobb barátai mellészegődnek a kalandokban és veszélyekben bővelkedő úton.

Az olvasásra nehezebben rávehető gyerekeknek is vonzó lehet a történet, hiszen nem ijesztő vastagságú, és a szöveg-kép aránya is barátságos!

Olt-Alom Állatotthon Vásárosnamény

"Nincs árva a gazdátlan kutyánál! Neki is volt neve. Ezen a néven szólították. Aztán egyszer csak semmije sincs már: NINCS MIT ENNIE, NINCS KIT SZERETNIE, MÉG NEVE SINCSS..."

Állatotthonunk 60 kutyáról gondoskodik folyamatosan, hiszen nekik csak mi vagyunk.
Számiaszámunk: 10404481-50526671-84861025

IBAN HU84 10404481-50526671-84861025.

SWIFT (BIC) kód OKHBHUHB

Beregi Ifjúságért Közművelődési és Szabadidő Egyesület.
Márokpapi Kossuth út 45.

Adószámunk az 1%-os felajánláshoz: 18807723-1-15.

Minden hozzánk érkezett támogatás lehetőséget biztosít arra, hogy elegendő élelem legyen a kutyák számára, illetve hogy bővítsük a telepen a férőhelyek számát.

Elérhetőségeink:

0620/423-9308

www.facebook.com/Olt-Alom

Állatotthon Vásárosnamény

Vásárosnamény Árpád út (Hrsz.: 473/20)

1. "Tavaszcvaró" Baba-Mama Börze Vásárosnaményban

Időpont:

2015. március 07. (szombat)

Helyszín:

Művelődési Központ
Rákóczi Ferenc utca 9.

Szeretettel meghívunk minden kedves érdeklődőt a térség 1. Baba-Mama Börzéjére. Itt eladhatod gyermeked kintő ruháit, játékeit. Vagy gyere el és vásárolj kedvedre!

Információ és helyfoglalás: Kovács Anita 30/467-4579

Vásárlóknak a belépés ingyenes!

Körutazások nyíregyházi indulással!

☛ **Krakkó-Wieliczka-Zakopane-Auschwitz /Húsvét/**
39.500,- Ft 2015.04.03.-05.

☛ **Lengyelország: Zakopane – Krakkói kirándulással**
37.500,- Ft 2015.04.17.-19.

☛ **Arany Prága /Húsvét/**
53.500,- Ft 2015.04.03-06.

☛ **Az antik Róma varázsa / Húsvét/**
100.900,- Ft 2015.04.02.-07.

Kövessen minket facebook oldalunkon!

4800 Vásárosnamény, Szabadság tér
Telefon: 45/570-206, Mobil: 30/401-8911
E-mail: vasarosnameny@agentura.hu
Web: www.agentura.hu

Foglalásért keresse irodánkat!

NÉPTÁNC KEDVELŐK FIGYELEM!

Szeretettel várjuk mindazokat, akik szeretnék megismerni, kipróbálni a magyar néptánc alapjait, különböző tájak táncait!

Táncóráinkat valamennyi korosztály számára ajánljuk, akár a kikapcsolódás, a feltöltődés, akár egy esküvői nyitótánc megtanulása, akár a rendszeres testmozgás, vagy a versenyzés a kitűzött cél. Akit érdekelne a lehetőség és szívesen alakítana egy jó társaságot és érdekli a néptánc, jöjjön el bátran hozzánk.

Az első találkozás **február 13-án, pénteken este 19 órától** egy ingyenes táncház alkalmával indul a Művelődési Központban!

A táncmester:
Tihor Krisztián tánctanár

Érdeklődni személyesen a Művelődési Központban a Rákóczi u. 9. szám alatt!

KÖRÜTI SZÍNHÁZ 2015. Február 24. 19 óra

Oroszi Tamás
Konecz Gábor
Rendezte: Galambos Zoltán
Frajt Edit
Pikali Gerda

NEIL SIMON
Mezítláb a parkban

HELYSÍN: MŰVELŐDÉSI KÖZPONT SZÍNHÁZTERME
Vásárosnamény, Rákóczi út 9.
Helyfoglalás: 06 45 470-153
Jegyár: 2300 Ft

Impresszum

ÚJ BEREGI ÉLET

Vásárosnamény Város Önkormányzatának és lakosságának havi, közéleti lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Szerkesztőség: Balázs József Városi Könyvtár és Művelődési Központ Vásárosnamény, Szabadság tér 5. • beregi.élet@gmail.com
Kiadja: Vásárosnamény Város Önkormányzata Vásárosnamény, Tamási Á. u. 1. • Tel.: 06-45/470-022
Főszerkesztő: Iványi Tamás

Hirdetésfelvétel: Borbás László • Tel.: 06-70/984-1880
E-mail: borbaslaszlo@vasarosnameny.hu

Nyomdai munkák:

BEREGI NYOMDA – Onder János • 06-30/652-5915
ISSN 1585-8774

Miért érdemes hirdetni az Új Beregi Életben?

Mert minden vásárosnaményi lakoshoz eljut a hirdetés üzenete. **Mert** a hagyományos hirdetési újságokkal szemben az Új Beregi Élet olvasói az újság valamennyi oldalát átnézik. **Mert** a hirdetések kiváló minőségű papíron, korszerű nyomdatechnikával jelennek meg. **Mert** a hirdetések a cikkek között helyezkednek el, így olvasás közben is rájuk terelődik a figyelem. **Mert** Vásárosnamény honlapján minden új szám olvasható, így a világháló segítségével a világ bármely tájáról láthatóak a hirdetések is.

Hirdetésfelvétel, hirdetési árak: Borbás László
Tel.: 06-70/984-1880 • E-mail: borbaslaszlo@vasarosnameny.hu